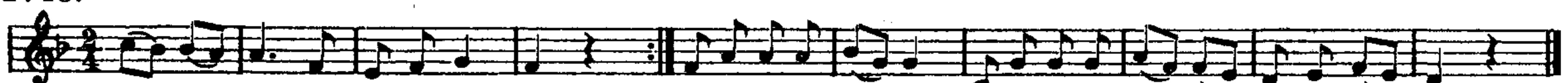

Mám já ženu nekáranú,
kúpím já si tatar na řu.

Budu já ju tatarovat,
ona bude vyskakovat.

1748.

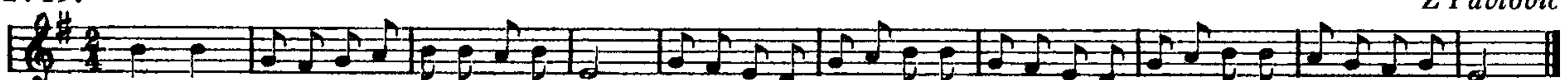

Mal jsem, mal jsem, pro-ma-ral jsem,   šty-ry ko-ně vra-né a děvčátko švar-né, pro-ma-ral jsem.

[: Mal jsem, mal jsem, promaral jsem, :]
štyry koně vrané a děvčátko švarné, promaral sem.

1749.

Z Pavlovic

Máš, máš, má panenko, černé o - či máš, če-rné o - či ja-ko trnka, z te-be bude hospodyňka, ze mně hospodář.

Máš, máš, má panenko, černé oči máš,
černé oči jako trnka,

z tebe bude hospodyňka,
ze mně hospodář.

1750. (*Nápěv 774a [1680]*)

Z Kněždubu

Na velických kopcách šibeničky,
budú na ně věsat dvě děvečky.

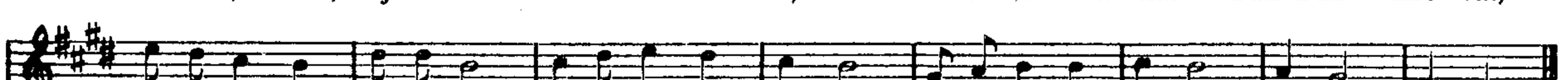
A dyž jich pověsá, viset mosá,
ani jich maměnka nevyprosá.

1751.

Z Buděcka

Né-ní, né -ní, ja - ko do - bře dě - lat, ne-bu-de se na nás Pan Bůh hně - vat,

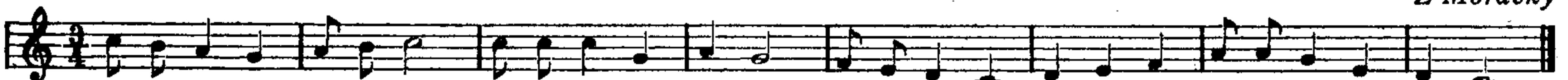
sta - na rá - no kříž dě-lám, v po-le-dně se mo-dlím a nave - čír za dě - vča - ty cho-dím.

Néní, néní, jako dobře dělat,
nebude se na nás Pán Bůh hněvat,

stana ráno, kříž dělám, v poledně se modlím
a navečír za děvčaty chodím.

1752.

Z Moravky

O - tr - ha - no cha - lu - pa a zlo žo - na k to - mu, ty dvě vě - ci vy - že - nu ho-spo-do - řa z do - mu.

Otrhano chalupa a zlo žena k tomu,
ty dvě věci vyženu hospodořa z domu.

O, ženo mo, ženo mo, zle mi hospodařiš,
štyry hrnce kobzali, v potem zeli varíš.

1753.

Pán Bůh náš, Pán Bůh náš, my jsme je-ho dě - ti, bu-de- li nás tu chce mít, mu-sí nás ži - vi - ti.